

حقوق شهادی ترور از منظر ایران و حقوق بین الملل

(تاریخ دریافت ۱۳۹۶/۰۹/۲۲ ، تاریخ تصویب ۱۰/۱۲/۱۳۹۶)

فروزان لطفی

فاطمه آریافر

چکیده

هم زمان با رشد جوامع صنعت، تکنولوژی و راهکار نوظهور در علم حقوق، قانونگذار ایران با آوردن زیان های معنوی در کنار زیان های مادی ناشی از جرایم و ایجاد توسعه در مفهوم ضرر، تحولی جدید در قوانین جزایی ایجاد نمود. لازمه‌ی یک سیاست جنایی کارآمد در نظام حقوقی توجه به حقوق بزه دیدگان و جبران کامل زیان های واردہ برآنان از رهگذار وقوع جرم است. هر جرم خسارت های خاص خود را برابر بزه دیدگان وارد می‌سازد و جنایات تروریستی علاوه بر آثار مربوط بر نظام و امنیت جامعه، موجب ایراد خسارت های مادی، معنوی، روحی و روانی فراوانی برقراریان خود می‌گردند، با وجود خلاء های بی شماری در مسیر قانون گذاری جبران خسارت قربانیان اینگونه جرایم و چگونگی و نحوه‌ی استیفاده حقوق بزه دیدگان این جنایات وجود دارد. اصل اولیه و مسلم در جبران خسارت ناشی از جرایم این است که بزه‌کار به عنوان عامل ورود زیان مسئول جبران خسارت است. اما به دلایل نظری متواری یا کشته شدن عاملین جرم و دلایلی دیگر امکان‌پذیر نیست به همین جهت برای حمایت از اینگونه بزه دیدگان اندیشه‌ی جبران خسارت توسط دولت مطرح گردید. در نتیجه بزه دیدگان جرایم تروریستی حق دارند، نسبت به جبران خسارت های خود به دولت ها مراجعه نمایند و دولت ها نیز جبران خسارت را به عنوان یک ضمانت در کنار سایر ضمانت ها به رسمیت می‌شناخته و مورد توجه قرار می‌دهند و اقدامی در جهت حفظ آرامش و احیای حقوق از دست رفته‌ی آنان انجام دهند.

واژگان کلیدی: جبران خسارت، بزه دیده، تروریسم، مسئولیت

